

תיקון הכללי השלם

עם ההקדמה וההסבר על תיקון הכללי, ועם התפילה שאחרי התיקון הכללי

הקדמה לתיקון הכללי של רבי נחמן מברסלב :

איתא בלקוטי מוהר"ן חלק ראשון סימן רה וזו לשונו: תיקון למקרה לילה, רחמנא לצלן – לומר עשרה קפיטל^(א) תהלים באותו היום שארע לו חס ושלום. כי יש כח באמירת תהלים להוציא הטפה מהקלפה שלקחה אותה, כי תהלים בגימטריא לילית עם החמש אותיות של שמה, שהיא הממנה על זה כידוע^(ב). וצריך לכוון בשעת אמירת תהלים, שתהלים בגימטריא תפ"ה, שהוא מכוון כמספר השני שמות אל אלהים במלואו, כזה: אלף למד, אלף למד הי יוד ממ, שעל ידי השני שמות אלו יוצאה הטפה מהקלפה. כי הטפה היא בחינת חסד וגבורה כידוע^(ג), כי יש בה כח אש ומים, חמימות ולחות, שהם בחינת חסד וגבורה^(ד), ועל ידי השני שמות אל אלהים הנ"ל, שהם בחינת חסד וגבורה כידוע^(ה), שהם גימטריא תהלים כנ"ל, על ידי זה מוציאים הטפה משם. וזה צריך לכוון בשעת אמירת תהלים:

ועל כן צריך לומר עשרה קפיטל, כי יש עשרה מיני זמרה, שהם בחינת העשרה לשונות שנאמר בהם ספר תהלים, כמוכא (בגמרא פסחים קי"ז ובזהר^(ו)), שהם: אשרי, ולמנצח, ומשכיל, והללויה וכו', עין בפרוש רש"י. ויש כח בכל לשון ולשון של העשרה לשונות הנ"ל לבטל כח הקלפה הנ"ל, כי כל אחד מאלו הלשונות הם הפך הקלפה הנ"ל. כי אשרי הוא לשון ראיה והסתכלות^(ז) – הפך הקלפה הנ"ל, שעקר כחה מקלקול הראות, מבחינת (בראשית כד, יז) "ותכהין עיניו מראות", בבחינת (שם א, יד) "יהי מארת" חסר, ודרשו רבותינו זכרונם לברכה (תקוני זהר תקון מד דף עט:) "דא לילית". נמצא שעקר כחה מקלקול הראיה, ואשרי שהוא לשון ראיה הוא הפך ממנה. וכן משכיל, כי היא בחינת 'משכיל', ומשכיל הוא הפך מזה. וענין זה עין במקום אחר (ליקו"מ ח"א סי' יט, ד), כי עקר כחה להחטיא את האדם במקרה, חס ושלום, הוא על ידי לשון תרגום, שהוא בחינת משכיל על ידי תרגמן (פסחים קיז), שהוא מערב טוב ורע, לפעמים 'משכיל' ולפעמים 'משכיל' עין שם. וכן הללויה – הפך הקלפה, ששמה 'לילית', על שם שהיא מיללת ביללה תמיד, ו'הלל' הפך יללה, כי אותיות הללי הם הפך יללה. והשאר לא פרש. גם הטפה באה מהדעת שהוא בחינת חסד וגבורה כידוע^(ח), כי גם הטפה היא בחינת חסד וגבורה כנ"ל, וידוע שהדעת הוא בחינת חמשה חסדים וחמש גבורות^(ט), על כן צריך לומר עשרה קפיטל. וזה בחינת (תהלים לב) "לדוד משכיל אשרי נשוי פשע" ראשי-תבות "נאף", שהוא נכנע על ידי בחינת "לדוד משכיל", דהינו תהלים; עד כאן לשונו:

ובלקוטי תנינא (סימן צב) איתא בזו הלשון: תיקון למקרה לילה, חס ושלום, לומר עשרה קפיטל תהלים, כמבאר בספר הראשון (בסימן רה) עין שם הענין וכו'. ודע, כי זה הענין של העשרה מיני נגינה הנ"ל, שהם כנגד פגם הנ"ל, הוא מרמז בפסוקים אלו: ברכה – "אברך את ה' אשר יעצני אף לילות" וכו' (תהלים ט"ז). אשרי – "אשרי נשוי פשע כסוי חטאה" (שם ל"ב). משכיל – "ומה' אשה משכלת" (משלי י"ט). שיר – "בלילה שירה עמי" (תהלים מ"ב). נצוח – "למנצח אל תשחת" (שם נ"ט). גגון – "אזכרה נגינתי בלילה". (שם ע"ז). תפלה – "היאכל תפל מבלי מלח" (איוב ו) (עין רש"י שם וע' תקון מז). הודו – "פן תתן לאחרים הודך" (משלי ה). מזמור – "הנותן זמירות בלילה" (איוב ל"ה). הללויה – "אשה יראת ה' היא תתהלל" (משלי ל"א), והבן היטב רמזים אלו:

ודע, כי אלו הם העשרה קפיטל שצריכים לאמרם באותו היום, שארע לו מקרה בלתי טהור, חס ושלום: טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קן. ואלו העשרה קפיטל תהלים הם תיקון גדול מאד מאד לענין הנ"ל. ומי שזוכה לאמרם באותו היום, אין צריך לפחד עוד כלל מפגם הנורא של המקרה חס ושלום, כי בודאי נתתקן על ידי זה; עד כאן לשונו בקצור: ואיתא בשיחות הר"ן סימן קמא בזו הלשון: דע אחי, כי בתחלה אמר הוא זכרונו לברכה, התורה המתחלת: "תיקון למקרה לילה" כנדפס בספר הראשון בסימן ר"ה. ובתחלה בעת שהתחיל לגלותה לא הייתי לפניו אז, אף השם יתברך זכני ובאתי אצלו סמוך מאד לאותה העת שהתחיל לגלותה. וספר לי אחד בשמו התורה הנ"ל כפי מה ששמעתי מפיו הקדוש. ובתוך כך, באותה השעה ששמעתי מפי אחר בשמו התורה הנ"ל, בתוך כך סבב השם יתברך שדברתי עמו

מזה וחסר ואמרה לפני בקצור כנ"ל. ובאותה העת שגלה התורה הנ"ל, לא גלה אז איזה קפיטליה לומר, רק אמר סתם לומר עשרה קפיטליה תהלים לתקון הנ"ל. ושמעתי מפיו הקדוש אז שאמר, שהיה ראוי לגלות איזה הם עשרה קפיטליה תהלים שצריכין לומר, אך איזה שהם עשרה קפיטליה תהלים שיאמרו הם תקון לזה, כי כל עשרה קפיטליה תהלים, איזה שהם, כלם הם כנגד עשרה מיני נגינה, שהם תקון להנ"ל:

ואז בעת שגלה התורה הנ"ל, אמר בתחלה, שתקון הראשון הוא המקוה, שצריכין לטבל במקוה (ואמר בזו הלשון: דאס ערשטי איז מקוה), ואחר כך גלה התקון הנ"ל, לומר עשרה קפיטליה תהלים כנ"ל. גם פעם אחת אמר שצריכין לזהר מאד לטבל באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור, ואפלו אם לא יוכל לטבל בבקר, על כל פנים יטבל באותו היום אפלו לפנות ערב, כי צריכין לזהר מאד לטבל באותו היום דיקא (ועין בסוף ספורי מעשיות שאמר, שטוב מאד לטבל תכף ומיד וכו', עין שם):

אחר כך, אחר שעברו קרוב לארבע שנים, ומה שעבר באלו השנים יקצרו רבבות יריעות לספר, וכבר היה לו החולאת שלו שנסתלק ממנו, וכבר חזר מלמברג; פעם אחת בתרף שכב על מטתו, ואנחנו עמדנו לפניו, והתחיל לדבר מענין העשרה קפיטליה תהלים, שהם תקון להנ"ל. ואז צוה עלי לכתב על הניר הפסוקים שמרמז בהם העשרה מיני נגינה, שהם תקון להנ"ל, וישבתי לכתב, ומפיו יקרא אלי' וגלה לי הפסוקים וכתבתים על הספר כאשר הם נדפסים (בלקוטי תנינא סימן צ"ב הנ"ל). ואז גלה דעתו שרצונו לגלות בפרטיות איזו הם העשרה קפיטליה תהלים שצריכים לומר באותו היום, והיינו עומדים ומצפים שיגלה לנו, ולא זכינו. מיד אחר כך נסענו מאתו:

ואחר כך הייתי אצלו באיזה שבת, והזמין השם יתברך שראיתי בעיני כתיבת ידו הקדושה, שכבר רשם לעצמו העשרה קפיטליה תהלים שצריכין לומר, אך לא היה מדרך ארץ שאקח כתב ידו בעצמי בלי רשותו, ורציתי לתפסם במחי בעל פה, ולא יכלתי, מחמת אימת רבי פון יקפיד, כי באתי לחדרו ומצאתי כתב ידו הנ"ל, והסתפלתי בו בלא רשותו. (כי המעשה הזאת הייתה בשבת פרשת שקלים שנת תקע, שהוא זכרונו לברכה יצא מחדרו ונכנס לבית הגדול שלו בעת קריאת התורה, ואז נכנסתי בחדרו וראיתי כתב ידו הנ"ל). ואחר כך ביום ראשון, בעת שלקחתי רשות מאתו לשוב לביתי, דברתי עמו, ושאלתי ממנו שיגלה לי עשרה קפיטליה תהלים, כי ידעתי שכבר הם נרשמים אצלו כנ"ל, ולא רצה, ואמר שיהיה עת אחר לזה והלכתי מאתו:

אחר כך סמוך לאותה העת, בעת שהייתי אני בביתי בנעמרוב, אז גלה העשרה קפיטליה תהלים לפני הרב דפה ברסלב ולפני חברי רבי נפתלי מנעמרוב, ויחד אותם לעדות על זה, וכך אמר להם: היות בענין זה הידוע (הינו ענין מקרה לילה חס ושלום) נלכדים בודאי שלשה חלקי העולם, אני לוקח אתכם לעדות. ותדעו שאלו העשרה קפיטליה תהלים מועילים מאד מאד לתקון קרי, והם תקון גמור ומועיל מאד מאד. ויש מי שיקרה לו על ידי רבוי אכילה ושתייה, או על ידי חלשה ועיפות, או על ידי שאינו שוכב כראוי, וכל זה אינו כלום (והוא כמו תינוק שמשתין בשנה). גם יש ששומרים אותו מלמעלה ונצול מן המקרה, או שהמזל שומר אותו ונצול. גם לפעמים נדמה להאדם בשנה בחלום כאלו הוא נופל ואחר כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמצילין אותו מזה. רק מי שיקרה לו חס ושלום מחמת הרהורים, מזה נבראים ממש קלפות חס ושלום, כמבאר בספרים (זהר בראשית יט. ועוד). אבל מי שיאמר באותו היום אלו העשרה קפיטליה תהלים, בודאי יתקן בזה מאד מאד. וכמה וכמה צדיקים גדולים שרצו לעמד על ענין זה, ונתיגעו למצא לזה תקון גמור, וקצתם לא ידעו קלל מהו ענין זה, וקצתם התחילו לידע קצת בענין תקון זה, ונסתלקו לעולמם באמצע עסקם בזה ולא גמרו, ולי עזר השם יתברך שזכיתי לעמד על זה בשלמות. וענין תקון זה על ידי אמירת העשרה קפיטליה תהלים הנ"ל, הוא דבר חדש לגמרי, חדוש נפלא! כי הוא תקון נפלא ונורא מאד מאד (עין למטה). ומי שיוכל לילה למקוה ואחר כך יאמר בודאי מה טוב; אך אפלו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבל, כגון שהוא חולה, או שהוא בדרך [במקום שאין מקוה ונהר], אף על פי כן אם יאמר – אשרי לו, כי הם תקון גדול ונורא מאד. ואם יאמר בכונה כראוי – בודאי מה טוב. אך גם האמירה בעצמה מסגל מאד. ואמר: כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם. מסתמא הייתי רוצה לבטל זאת לגמרי, אך אי אפשר זאת לא בגשמיות ולא ברוחניות. בגשמיות אי אפשר, כי היה צריך לבטל ולשנות הטבע של כלליות בני האדם בתמידות, וזה דבר שאי אפשר, כי אפלו משה רבנו עליו השלום וכיוצא, שבטלו הטבע, היה רק לפי שעה ובדבר פרטי, כגון קריעת ים סוף, או בקיעת הירדן וכיוצא, שהיה רק לפי שעה, אבל לבטל הטבע של כלליות בני אדם, כי כל אחד ואחד בהכרח

לבטל ולשנות הטבע אצלו, וגם צריך לבטל ולשנות הטבע תמיד, וזה דבר שאי אפשר. וגם ברוחניות אי אפשר וכו'. אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד:

גם יחד אותם לעדיות, ואמר, שגם כי ימלאו ימיו, אזי אחר הסתלקותו, מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל, ויתן פרוטה לצדקה, אפלו אם גדלו ועצמו ועוונותיו וחטאיו מאד מאד חס ושלום, אזי אתאמץ ואשתדל לארץ ולרחב להושיעו ולתקנו. ואמר בזה הלשון: איה וועל מיר לייגין אין דער לייג און אין דער ברייט איה זאל איהם א טובה טאן, ביי די פאות וועל איה איהם ארויס ציהען פון דעם שאול תחתיות (אשתטח לאורך ולרחב להטיב עמו. בפאותיו אמשכהו ואוציאהו משאול תחתיות). ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל מועילים מאד מאד, ואלו הן העשרה קפיטל תהלים: טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ, כאשר כבר נדפסו כמה פעמים וכו'. ויאמרם פסדר שהם כתובים בתהלים. ואמר שהוא "תקון הכללי", כי כל עברה יש לה תקון מיוחד אבל תקון הנ"ל הוא תקון הכללי. גם אמר אז שענן הנ"ל של אלו עשרה קפיטל תהלים, יאמרו ויגלו בפני הכל. ואמר, אף-על-פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף-על-פי-כן גם זה יהיה כבד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה בעוונותינו הרבים שמחמת רבוי המחלקות רב ההמון רחוקים מאד לקיים זאת, והוא זכרונו לברכה הודיע כל זאת מקדם, ואנחנו עשינו מה שמטל עלינו, להודיע התקון לכל החפץ להתתקן, וכל אחד הטוב בעיניו יעשה, השומע ישמע, והחדל יחדל, ואנחנו את נפשנו הצלנו:

ומה שהרב בעל המחבר 'סדר תקון שבת' מביאם בשם ספר 'עשרה הלולים', זה אינו, כי ידידי הקורא, עין נא בספר 'תקון מועד' ותראה שמוביאים שם בפרוש בשם רבנו הרב רבי נחמן זכרונו לברכה, וכן בכמה ספרים יש שמוביאים שם בשם רבנו זכרונו לברכה; וגם נסה נא וחפש בכל הספרים שמוביאים שם שלא בשם רבנו, ותראה שכלם נדפסו אחר פטירת רבנו זכרונו לברכה, שנפטר תחלת שנת תקע"א בחול המועד סכות. ואפשר שהרב הנ"ל וכיוצא, מגדל תשווקתם לזכות בהם את הרבים בתקון גדול כזה, וידעו שיש שנמצאים מתנגדים וחולקים על רבנו זכרונו לברכה, על-כן קימו בנפשם מאמר חכמינו, זכרונם לברכה (יבמות סה:): שמתר לשנות בדבר השלום, ובפרט בדבר גדול ותקון כזה. ועתה בין תבין שצדקו הנאמר לעיל שהם תקון חדש לגמרי, ולא ידע מזה שום נברא מימות עולם, ותאמרם בשם רבנו זכרונו לברכה, בכדי ששפתותיו יהיו דובבות וכו' (סנהדרין צ:), אשר כל הצדיקים מתגעגעים לזה, ומזה אשר אלצוני לגלות כל הנ"ל. וזכותו יעמד לנו, ומכל פגמינו וצרותינו ותקננו ויושיענו, אמן כן יהי רצון:

ומבאר גם בהשיחות שאחר ה"ספורי מעשיות", שהזהיר לאנשיו, שכשיקרה להם מקרה בלתי טהור חס ושלום, שילכו תכף ומיד למקוה לטבל, כי על-ידי המקרה חס ושלום נעשה מה שנעשה, על-כן טוב מאד שקדם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר חס ושלום, שיקדים עצמו האדם ויטבל ויטהר עצמו:

והזהיר מאד לבל יתפחד האדם מזה כלל, כי הפחד והדאגות והמרה-שחורה בענן זה מזיק מאד מאד, בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל אז אמר שמי שיזכה לקיים זאת, לומר אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו חס ושלום, אזי בודאי יתקן חטאו, ושוב אל ידאג כלל. גם היה מתלווץ מאלו החסידים והיראים, שכשמגיע להם איזה הרהור, אזי הם מתפחדים שלא יבואו לידי מקרה חס ושלום, ומחמת זה הם רגילים בהתר, מחמת פחד שלא יבואו לידי מקרה. והוא זכרונו לברכה, היה מתלווץ מזה, ועקר פונתו היה שהאדם צריך לבלתי להתפחד ולהתירא כלל מדברים כאלו, ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה, רק יהיה כגבור חיל לעמד כנגד תאותו וסיח דעתו מזה לגמרי, ואל יתפחד כלל, וה' הטוב בעיניו יעשה עמו, מה שהוא יתברך חפץ:

ורמז בדבריו, שזה היה בחינת פגם של דוד המלך עליו השלום בבת-שבע וכו', ולא באר הדבר היטב, ומאד מאד צריכין להתחזק בשמחה תמיד, ואל יפל בדעתו כלל משום דבר שבעולם, אף אם יעבר עליו מה, ואם יהיה חזק בדעתו, ולא יתפחד כלל, ולא יחשב מחשבות כלל (שקורין איבער טראכטיון) וילך בתמו בשמחה, יזכה לסוף לעבר על הכל בשלום, ודברים כאלו אי אפשר לבאר בכתב, וערום יבין לאשורו:

גם בלא זה הזהיר מאד להיות רגיל בטבילת מקנה, ואמר, שבמימים שאין אומרים בהם תחנון, כגון ביומי דניסן וכיוצא, המוכאים בשלחן ערוך ארח חיים, צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקנה. כן נזכה לקיים כל דבריו באמת ובתמים, אמן כן יהי רצון:

תיקון הכללי

הוציאו מההעלם אל הגלוי, אדמו"ר וכו' וכו'
מורינו הרב רבי נחמן מברסלב זצוק"ל

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמיתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמיתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבינו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגילה תיקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

טז

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו. בל אסוף נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפירה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

לב

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ

סְלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כֹסִיתִי אֲמַרְתִּי אֹדֶה עָלַי פְּשָׁעִי
לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֹן חֲטָאתִי סְלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד
אֵלֶיךָ לָעֵת מָצָא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: אֶתָּה סֹתֵר
לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְבֵנִי סְלָה: אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זֶה
תִּלְךָ אִיעֶצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּסִים כְּפָרָד אֵין הֵבִין בְּמַתֵּג וְרָסוּ
עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה
חֹסֵד יִסּוּבְבֵנוּ: שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֶּהוּ יֶאֱשֶׁר (וְאֲשֶׁר) בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכֶת בְּחִלּוֹ:
אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנִנִי רִפְּאֵה נַפְשִׁי כִי חֲטָאתִי לָךְ: אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע
לִי מָתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ: וְאִם בָּא לְרֹאוֹת נְשׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן
לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר: יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי:
דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר נִשְׁכַּב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי
אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֵקֵב: וְאַתָּה יְהוָה חֲנִנִי
וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם: בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִי חִפְצָתְךָ בִּי כִי לֹא יָרִיעַ
אִיבֵי עָלַי: וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּתְךָ בִּי וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְחַ: כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי
תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מָתִי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הֵיטֵה לִי דַמְעֵתִי לָחֵם יוֹמָם וְלֵילָה בְּאֹמֶר אֵלִי
כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר
בַּסֶּף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: מֵה

תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וַתִּהְיֶה עֲלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת
פָּנָיו: אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֶזְכְּרֶךָּ מֵאֶרֶץ יְרֵדן
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֶר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוּרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל
מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶדּוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה
(שִׁירוֹ) עַמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: אֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי
לָמָּה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנִי
צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי
וּמַה תִּהְיֶה עֲלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֱלֹהֵי:

נט

לְמַנְצַח אֶל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ: הִצִּילֵנִי מֵאִיֵּב אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִי תִשְׁגִּבְנִי: הִצִּילֵנִי מִפְּעַלִּי
אָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים
לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְהוָה: בְּלִי עֹן יְרוּצוֹן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי
וַיִּרְאֶה: וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל
הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בַּגְּדֵי אָן סָלָה: יָשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ
עִיר: הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמַּע: וְאַתָּה
יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁגִּבִּי: אֱלֹהֵי חֶסֶדּוֹ (חֶסֶדִּי) יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: אֶל
תִּהְרָגִם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי:
חֲטָאת פִּימוֹ דַּבֵּר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
כֹּלָה בְּחֶמָה כֹּלָה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סָלָה: וַיִּשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִמָּה יְנוּעוֹן
(יְנִיעוֹן) לְאָכֹל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלִּינוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֶן לְבִקֶּר
חֶסֶדְךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁגֵּב לִי וּמְנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְרָה כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי אֱלֹהֵי חֶסֶדִּי:

עז

לְמַנְצַחַ עַל יְדִיתוֹן (יְדוּתוֹן) לְאַסֹּף מְזִמּוֹר: קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יְדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: אַחֲזַתְּ שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲזַכְּרָה נִגְיִנְתִּי בַלְיָלָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא יוֹסִיף
לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: הִשְׁכַּח חֲנוּת
אֵל אִם קִפְץ בְּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: וְאִמַּר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן:
אֲזַכִּיר (אֲזַכּוֹר) מֵעַלְלִי יְהִי כִי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל
פְּעֻלָּה וּבַעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּךְ מִי אֵל גְּדוֹל
כְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָרָה: גְּאֻלְתָּ בְּזָרוּעַ
עַמָּךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּךְ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךְ מִיָּם יַחִילוּ אֶף
יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצָצִירָה
יִתְהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמָךְ בַּגְּלָגֶל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל רַגְזָה וַתִּרְעַשׂ
הָאָרֶץ: בָּיִם דִּרְכָּךְ וַשְׁבִּילֶיךָ (וַשְׁבִּילָה) בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתַיךָ לֹא
נִדְעוּ: נַחֲיֵת כְּצֹאן עַמָּךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר:
בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲוִל אֶרֶץ וַתִּבֵּל וַיִּמְעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:
תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה: זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיוּ בַבְּקָר
כְּחֻצִיר יַחֲלֹף: בַּבְּקָר יִצִּיץ וַחֲלֹף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׂ: כִּי כָלִינוּ בְּאֶפְרָה
וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת (שֵׁתָה) עֹזְנִיתִינוּ לְנִגְדָךְ עֲלִמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּה:
כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה: יָמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגְבוּרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאָוֶן כִּי גַז

חִישׁ וּנְעֹפָה: מִי יוֹדֵעַ עַל אַפְּךָ וּכְיִרְאֲתֶךָ עֲבַרְתֶּךָ: לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן
הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד מְתִי וְהִנָּחִים עַל עֲבֹדֶיךָ:
שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ: שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת
עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאֵה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרֵךְ עַל
בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי: שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ
לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נְפְלְאוֹתַי: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי
יְהוָה: דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: זְכְרוּ נְפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר
עָשָׂה מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטָי פִּיּוֹ: זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יֹאמֶר לְךָ אֶתֵּן אֶת
אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם
לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֵל
תִּרְעוּ: וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לָחֵם שָׁבַר: שָׁלַח לְפָנֵיהֶם
אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: עָנוּ בְּכַבֵּל רִגְלָיו (רִגְלוֹ) בִּרְזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשַּׁל
עַמִּים וַיִּפְתַּחֶהּ: שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל קִנְיָנוּ: לְאִסּוֹר שָׂרְיוֹ
בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם: וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם:
וַיִּפְּרֵן אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמָהּ מִצְרַיִם: הִפָּךְ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהִתְנַכַּל
בְּעֲבֹדָיו: שָׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שָׁמוּ בָם דְּבָרַי
אֶתוֹתַי וּמִפְתִּיּוֹ בְּאֶרֶץ חָם: שָׁלַח חֲשֵׁךְ וַיִּחְשַׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ
(דְּבָרוֹ): הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגַתָּם: שָׂרַץ אֲרָצָם

צַפְרָדְעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב כְּנִים בְּכָל גְבוּלָם: נָתַן
גְּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֲשֶׁלֶּה בְּאֶרְצָם: וַיֵּךְ גִּפְנָם וַיִּתְאַנְתֵּם וַיִּשְׁבֵּר עַץ
גְבוּלָם: אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסֹּפֶר: וַיֹּאכֵל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם
וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם כִּי
נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסָּךְ וְאֲשֶׁלֶּה לְהַאֲרִי לַיְלָה: שָׁאֵל וַיָּבֵא
שָׁלוֹ וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר:
כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ: וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרֹנָה
אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר
יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז

עַל נְהָרוֹת בְּבֵל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עָרְבִים
בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שָׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבָרֵי נְשִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ
שְׂמִיחָה נְשִׁירוּ לָנוּ מִנְּשִׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת נְשִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת
נֶכֶר: אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּנְשַׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבֵּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם לֹא
אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֲעֵלָה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: זָכַר יְהוָה
לְבַנֵּי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: בְּת
בְּבֵל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁינְשָׁלַם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי
שִׁיאַחַז וְנִפְץ אֶת עַלְלֵיךְ אֶל הַסַּלַּע:

קב

הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶע
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תפלה שאחרי תקון הפללי

אחר כך טוב לומר תפלה זו, יסדה מורנו רבי נתן זכר צדיק לברכה:

"אשר יהוה ברחמי, אשמרה לאלהי בעודי: יערב עליו שוחי, אנכי אשמח ביהוה: הודו ליהוה בכבוד, בנגל עשור זמרו לו: אלהים, שיר חדש אשר לך, בנגל עשור אשמרה לך: עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכנור: כי שמחתי יהוה בפעלה, במעשי ידיך ארנן: רבונו של עולם, אדון כל, בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרה, עזרני וחנני ברחמי הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעורר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ובזכות אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הלליה. בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם, מראשי תבות ומסופי תבות, ובזכות דוד המלך עליו השלום עם כל העשרה צדיקים שיסדו ספר תהלים, (*ובזכות הצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו רבי נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית) ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני ותחנני שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, (אם אומר חס ושלום בשביל מקרה שנזדמן לו באותו הלילה יאמר: ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה הזאת, על ידי מקרה לילה שקרה לי בעוונותי הרבים), כלם אזכה ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוציאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח ממך נדח. ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין ושדין ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הניצוצות הקדושים שבלעו:

רבנו של עולם, אל חי וקנים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב. אבי אבי, גואלי ופודי, ידעתי יהוה ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע, אפלו בהמקרות שנזדמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלל, והרהרתי ביזם, עד שבאתי לידי טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי, ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושה וכלמה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש. מר לי מאד אבי שבשמים, מר לי מאד רבון כל העולמים, ראה אנחתי ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי אשר עד גבהי שמים יגיע, כי קצתי בחיי למה לי חיים כאלה, חיים מרים ומרורים ממות. "את קבעת כוס התרעלה שתית מצית" נפשי:

רבנו של עולם, אתה לבד ידעתי, רבני ועצם הפגמים הגדולים העצומים והנוראים, שנעשים על ידי זה בכל העולמות, ועתה איך אוכל לתקן זאת, ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתתי. אך אף על פי כן ידעתי ואני מאמין באמונה שלמה כי אין שום יאוש בעולם כלל, ועדין יש לי תקוה, ועדין לא אבדה תוחלתי מיהוה, כי "חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמי":

על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים והחסידים האמתיים, ואלהי כל ישראל, אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי ותעשה את אשר בחקיך אלהי ואת משפטיך

אֲשֶׁמַר, וְתִכְף אֶת יְצָרִי לְהִשְׁתַּעֲבֵד לָהּ, וְתִגְעַר בְּהַיְצָר הָרַע, וְתִגְרָשׁוּ מִמֶּנִּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי וְתִפְלֹטֵנִי מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וּמִפְגָּם הָרְאוֹת, וּמִפְגָּם הַדְּבוּר, וְתִצְלֵנִי מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִמַּקְרָה בֵּין בְּיוֹם וּבֵין בְּלַיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אֲבִינוּ, מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חֲזָק, שְׁטַחְתִּי אֵלַיךְ כְּפִי, הִצַּל הִצַּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הִצַּל לְקוֹחִים לְמוֹת, הִצַּל נִרְדָּף וְחֵיב כְּמוֹנֵי, הִצְלֵנִי מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אֲבַד חַס וְשָׁלוֹם, כִּי "מֵה בְּצַע בְּדָמֵי בְרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עִפְר, הַיְגִיד אֲמַתְךָ. דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, אֲדַנִּי עֲשָׂקָה לִי, עֲרַבְנִי. עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי זְדִים". כִּי אֵין לִי שׁוֹם כֹּחַ אֶלָּא בְּפִי, אֵין לִי שׁוֹם מְנוֹס וּמִבְטָח כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדְךָ הַעֲצוּמִים לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חֲמִלְתְּךָ הָאֲמִתִּית, עַל חֲנִינוּתֶיךָ הַנְּצַחִיּוֹת, וְעַל כֹּחַ וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁשָּׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַקְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. בְּהֵם תִּמְכְּתִי יְתִדוֹתַי, בְּהֵם אֲשַׁעַן וְאֲסַמֶּה, בְּזִכּוֹתֶם וְכַחַם אֲבַטַח וְאֶקְוֶה, "כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרְאוֹת שַׁחַת". אָהָה יְהוָה מִלְטֵנִי, אָהָה יְהוָה פְּדֵנִי, רְאֵה מִסְכַּן כְּמוֹנֵי, טוֹרֵף בְּלֵב יָמַיִם, "תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ. צוּד צְדוּנֵי כַּצְּפוּר, אֲבִי חֲנָם. צָמְתוּ בְּבוּר חַיִּי, וַיְדוּ אֶבְרָן בִּי. צָפוּ מַיִם עַל רֵאשִׁי, אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי. קְרַאתִי שָׁמַךְ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת". קְרַאתִי שָׁמַךְ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד חֲנָם, מְלֵא חֲנִינוּת, מְלֵא רַחֲמָנוּת, מְלֵא טוֹב, מְלֵא רְצוֹן, כְּבָר קִבְּלָנוּ עֲלֵינוּ לְקַרֵּא אֵלַיךְ תְּמִיד, וְהִנְנִי מְקַיֵּם קִבְּלָתְנוּ, וְהִנְנִי קוֹרֵא אֵלַיךְ מִמְּקוֹם שֶׁפֶל כְּזָה, מִמְּקוֹמוֹת מְגִינִים כְּאַלְהָה, "מִמַּעֲמַקִּים קְרַאתֶיךָ יְהוָה", מַעֲמַקֵּי עַמִּיקִים, "מִן הַמַּצַּר קְרַאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמַרְחֵב יְהוָה". וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים יִרְדְּנוּ לְמַקּוֹם שֶׁיִּרְדְּנוּ, וְיִרְדְּנוּ עֲכָשׁוּ בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא לְמַקּוֹמוֹת נְמוּכִים וְשֶׁפִּלִים מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא יִרְדוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכָם מִעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיִּתְרַד פְּלִאִים, אֵין מִנְחָם לָהּ". אֵף עַל פִּי כֹן, אֵין אֲנִי מִיֹּאשִׁים עֲצָמָנוּ חַס וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אֲפֹן בְּעוֹלָם כְּלָל, כִּי כְּבָר הִבְטַחְתָּנוּ לְהַשְׁבִּינוּ מִמַּצּוֹלוֹת יָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֲמַר אֲדַנִּי, מִבְּשָׁן אֲשִׁיב, אֲשִׁיב מִמַּצּוֹלוֹת יָם", וְכְתוּב: "וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיבָהֶם, לֹא מְאֻסְתִּים וְלֹא גְעֻלְתִּים לְכַלְתָּם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! פֶּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי, וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאִפְן שְׂאוֹכֵל לְנַצַּח אוֹתְךָ, לְרַצוֹת וּלְפִיס אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסִדְךָ הַעֲצוּמִים אֶת אֵלוֹ הַעֲשֶׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים שְׂאֵמְרֵנִי לְפִנֶּיךָ, כְּאֵלוֹ אֲמַרְם דוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וְאֵף עַל פִּי שְׂאֵינִי יוֹדַע לְכוֹן שׁוֹם כּוֹנֵה מֵהַכּוֹנוֹת הַעֲצוּמוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שִׁישׁ בְּאֵלוֹ הַעֲשֶׂרָה מְזִמּוּרִים יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ הָאֲמִירָה בְּפִה לְבַד, כְּאֵלוֹ הַשְּׂגָתִי וְכוֹנוֹתִי כֹל הַסּוּדוֹת וְהַכּוֹנוֹת שִׁישׁ בְּהֵם וְיִהְיוּ אֲמַרִי לְרַצוֹן לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כֹּל. וְהִנְנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עֲלֶיךָ, וְהִנְנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂבִדוֹרְנוּ, וְלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְר, קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, (וּבְפֶרֶט לְהַצְּדִיק יִסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, רְבוּנוּ רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגַא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֹן) וְעַל דַּעַתְם וְעַל כּוֹנֵתְם אֲמַרְתִּי כֹל אֵלוֹ הַעֲשֶׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים, וּבְזִכּוֹתֶם וְכַחַם אֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְגַלוֹת כֹּל הַעֲשֶׂרָה מִינֵי נְגִינָה שְׂנֵאֲמַר בְּהֵם סִפְר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפוֹל, מְשֻׁלֵּשׁ, מְרַבַּע, שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמִּיחַד הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ. וּבְזִכּוֹת וְכַח הַשְּׁנֵי שְׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוֹ בְּמִלּוּאֵם, שֶׁהֵם אֵל אֱלֹהִים (כְּזָה): אֵלֶיךָ לְמַד, אֵלֶיךָ לְמַד ה"י יו"ד מ"ם, שֶׁהֵם עוֹלִים בְּמַסְפַּר תַּפ"ה (אַרְבַּע מֵאוֹת שְׂמוֹנִים וְחַמֵּשׁ), כְּמַסְפַּר תְּהִלִּים. בְּכַח אֵלוֹ הַשְּׂמוֹת תִּזְכְּנִי לְהוֹצִיא כֹל הַטְּפוֹת קְרִי לְבַטְלָה מִבְּטָן הַקְּלִפָּה שְׂבִלְעָם, אֲשֶׁר מַסְפַּר שְׂמָה עִם הָאוֹתִיוֹת עוֹלָה תַּפ"ה, שֶׁהִיא בְּקִלְפָּה כְּנֹגֵד קְדֻשַׁת סִפְר תְּהִלִּים, וּבְכַח אֵלוֹ הַעֲשֶׂרָה מְזִמּוּרֵי תְּהִלִּים תְּעוֹרֵר הַשְּׁנֵי שְׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֵל אֱלֹהִים, וְתִהְרַג וְתִשְׁבֵּר וְתִכְנִיעַ וְתַעֲקֵר וְתַכְלֶה וְתַבְטֵל אֶת הַקְּלִפָּה הַזֹּאת שְׂבִלְעָם, וְתִכְרִיחַ אוֹתָהּ לְהַפְלִיט כֹּל הַטְּפוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִבְּטָנָה וְקִרְבָּה, וְתִמַּחָה שְׂמָה וְזָכְרָה מִן הָעוֹלָם, וְתִקַּם מִקְרָא שְׂכַתוּב: חֵיל בִּלְע וִיקִיאֲנוּ, מִבְּטָנוּ יוֹרִישֵׁנוּ אֵל, וְתִהְרַג כֹּל הַקְּלִפּוֹת שְׂנֵבְרָאוּ עַל יְדֵי אֵלוֹ הַטְּפוֹת, וְתוֹצִיא וְתַגְזֵל מֵהֶם הַחַיּוֹת דְּקִדְשָׁה, וְכֹל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׂבִלְעוּ עַל יְדֵי פְגָם חֲטָא זֶה, כֹּלֵם תּוֹצִיאֵם וְתַחֲזֵר וְתִקְבַּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית. וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאִהְבָה תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְעַסֵּק כֹּל יְמֵינוּ בְּתוֹרָה וּתְּפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאִמַת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפְן שְׂנִזְכָּה לְבְרָא גּוֹפִים וְכֹלִים קְדוּשִׁים לְכָל הַנִּשְׁמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרִטִילָאִין עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל יְדֵי פְגָם הַטְּפוֹתֶיךָ שִׁיצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִיץ כַּח וּרְב אוֹנִים, עֲשֵׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּאִפְן שְׂנִזְכָּה לְתַקֵּן פְּגָם הַבְּרִית, פְּגָם טְפֵי הַמַּח. בֵּין מֵה שֶׁפְּגַמְנוּ בְּזָה בְּשׁוֹגֵג, בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּס, בֵּין בְּרַצוֹן, עַל הַכֹּל תִּמַּחַל וְתִסְלַח לִי אֵלוֹהַ סְלִיחוֹת, חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסַלַח, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כֹּל הַפְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּחִינּוּ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, (וְאִם יְהִיָה עַל קִבְרֵי הַקְּדוּשׁ יֹאמְרוּ: וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה הַשּׁוֹכֵן פֶּה, צְדִיק יִסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, אֲשֶׁר אֲנִי מַכְתֵּת רַגְלִי וְטִלְטַלְתִּי עֲצָמֵי

בטלטול הקשה בשביל לבוא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטיחנו בחייו הקדושים, לעמד בעזרתנו סלה תמיד, כשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, והנה עשיתי מה שמוטל עלי, עשה מה שעליך) ומחל לי וסלח לי וכפר לי על כל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר כחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג אלבין. תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דכית הסתר פניך מחטאי, וכל עונתי מחה. מחה פשעי למענך כאמור: אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור, ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכף ולשבר את תאותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה, להנצל להבא ברחמיך האמתיים מן היצר הרע וכת דילה, (ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הגנוזים פה), ורחם עלי ותן לי כח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמיך לגרשו ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי כבר כלו ביגון חיי, ושנותי באנחה. כשל בעוני כחי, ועצמי עששו, עד אשר כשל כח הסבל.

רחם עלי, אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה, חוס וחמל עלי שומע צעקה, שומע אנחה, שומע אנקה. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, אל יפל דמי ארצה לפניך, אל תתן לשחת נפשי, הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי, תרנן לשוני צדקתך, חוסה עלי כרב רחמיך, כרב חסדיך, יהמו נא מעיך וחנינותיך על עלוב נפש כמוני, על נרדף כמוני, על מלכלך בחטאים כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום, עזר נא הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי, והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה באמת ובלב שלם, ואזכה להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, כחסדך חייני, ואשמרה עדות פיך. לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי.

ובכן, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון ה"שמחה והחדוה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב: הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו, שתעזרני ברחמיך העצומים, ותזכני להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד. הסר ממני יגון ואנחה, שמח נפש עבדך, כי אליך יהוה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת, עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר. זכנו לכל העשרה מיני נגינה דקדשה, שהם מכניעים ומתקנים פגם הברית, כאמור: אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי. לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. בית והון נחלת אבות, ומיהוה אשה משכלת. יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי. למנצח אל תשחת לדוד

מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו. אזכרה נגינתו בלילה, עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. היאכל תפל מבלי מלח, אם יש טעם בריר חלמות. פן תתן לאחרים הודך, ושנותיך לאכזרי, ולא אמר איה אלהי עשי נותן זמירות בלילה. שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל. ונאמר: הללויה, הללו אל בקדשו, הללויה ברקיע עזו: הללויה בגבורותיו, הללויה כרב גדלו: הללויה בתקע שופר, הללויה בנבל וכנור: הללויה בתף ומחול, הללויה במנים ועגב: הללויה בצלצלי שמע, הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה, הללויה:

רבונו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורנו מבין הגוים, ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבץ נדחינו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו, וקים בנו מקרא שכתוב: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, והיטיבך והרבך מאבותיך. ונאמר: נאם אדני יהוה, מקבץ נדחי ישראל, עוד אקבץ עליו לנקבציו. ונאמר: בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס, ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, כמו שכתוב: ופדוי יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון אנחה. ונאמר: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף. ונאמר:

כי נחם יהוה ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה. שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב. אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים ביהוה, והודו לזכר קדשו. אמן נצח סלה ועד.

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הכמות

ורב האיכות

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא מן כלא, ולית לעלא מנך, דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

טעם של ברסלב – האתר של [חסידי ברסלב](#) - ברסלב מאיר !

[להורדה ישירה | שיעורי תורה לנשים](#) שיעורי נשים מפי הרה"ח ויזנפלד שליט"א ראש מוסדות ברסלב | דעת והשקפת תורה, הדרכה לנשים וחי' טהרה ומשפחה קדושים על פי דעת רבינו נחמן מברסלב

[ליקוטי עצות](#), [משיבת נפש](#)

[ספר שמות הצדיקים](#) הזכרת שמות הצדיקים – מסוגל לשנות את הטבע, כך אומר רבי נחמן מברסלב. וטוב לומר כל יום קצת שבזכותם תתקבל התפילה ברצון וברחמים.

[עבד ה' ועי"ז](#) בעצמו שנעבוד את ה' בשמחה נהיה מרוצים ומקובלים לפניו, ויראה לנו פנים שוחקות ויאיר פניו אלינו ויכניסנו להיכליו... כל אחד ואחד כפי קרבתו אליו, אשרי העובד את השם בשמחה!

[קול חתן וקול כלה](#) תפילה תחת החופה ביום החתונה מליקוטי תפילות

[קמעות וסגולות](#) קמעות וסגולות – מרבי נחמן מברסלב מהספרים הקדושים ותלמידיו כמקובל מדור לדור, בתרומה סימלית לטובת הישיבה.

[שבחי הר"ן](#) ספר שבחי הר"ן על רבינו נחמן מברסלב

[שמירה בדרכים](#) תפילת הדרך, עם התפילות של רבי נתן מברסלב לשמירה בדרכים

[תפילה למכאובים וחולאים](#), [ליקוטי תפילות](#) כמה מילים על הליקוטי תפילות לרבי נתן מברסלב

[מחלה | שורש המחלה ורפואת!](#) מומלץ מאד לקרוא מחזק מעורר ואמיתי – השורש והסיבה לכל המחלות – והתרופה...

[תפילה להנצל מן הכעס](#) אמר רבי נחמן מברסלב: ישנה מידה רעה שמפסדת לאדם את הטוב שבו ומרחיקה את הטוב ממנו והיא מידה רעה מילדותו על האדם וצריך עבודה קשה ומתמדת להנצל ממנה – והיא מידת הכעס...

[תפילה להשמר מגזירה רעה](#), [תפילה לזכות לתת צדקה לעניים הגונים](#) תפילה להנצל מעניים לא הגונים בחי' פגם הברית, ולזכות לתת צדקה מעשרות ותרומות לעניים הגונים שזה בחי' המשכת עיני השם והשגחתו עלינו לברכה!

[תפילה למינקת](#) תפילה להנקה אחרי הלידה, ליוולדת מניקה שלא יחסר חלבה, חלב אם וברכה לתינוק... לא רק היוולדת יכולה להתפלל על כך גם הבעל גם המשפחה... גם לשמירת הריון ושלא תפיל אישה פרי בטנה... מצווה לפרסם התפילה לרבים במשפחה ואצל חברים לזיכוי הרבים וטובת עם ישראל ובניהם!

[תפילה לפני בחירות](#) תפילה לפני הבחירות, לפרנסים ומנהיגים וראשי עם כשרים ויראים ונאמנים והגונים, שימלאו תפקידים להועיל בגשמיות וברוחניות לעם ישראל

[תפילה לראש חודש](#) תפילה נפלאה לימי ראש חודש, לאמרה בכל ראש חודש, מאת הגאון רבי נחמן מטשערין [מברסלב], הובאה בספרו "תפילות ותחנונים"

[תפילה לשמחה וריקודים](#) כפשוטו להתפלל להיות שמח ולרקוד מרוב שמחה

[תפילות לישועת עם ישראל](#), [תפילת רבי ישמעאל](#) תפילת ר' ישמעאל כהן גדול, אמר ר' ישמעאל: כל האומר בקשה זו בכל יום פניו מזהירות ואימתו מוטלת על הבריות וכל החלומות שלו מהוננים ותורתו תהיה משתמרת בלבו כל ימי חייו ועונות נעוריו נמחלים לו וינצל מיצה"ר ומלשון הרע ומפגע רע ומחיות רעות ומליסטים ומנחשים ומעקרב

[לקט תפילות](#) ליקוטי תפילות זיווג הגון, מעוכבי זיווג, חינוך ילדים זרע של קיימא

[נשמת כל חי](#) סגולת כל הסגולות – נשמת כל חי! שבח והודיה לשם יתברך בהקדשה של סעודת עניים!

[תפילה](#) תפילה לזכות להתפלל כראוי ולזכות לתפילה ששהיא ברכה ושורש להכל!!

[תפילה לאהבת ישראל](#), [תפילה לביטחון – ופרנסה](#) תפילה לבטחון ואמונה בה' מועיל לחיזוק האמונה בפרנסה.

[תפילה לבנית בית | קניית דירה](#), [תפילה להמתקת הדינים](#), [תפילה להצלחה – בכל תחום שהוא](#)

[תפילה לזרש"ק](#) תפילה להפקד בבנים, הריון תקין, זרע של קיימא | סגולה להריון!

[תפילה לחולי הריאות](#), [תפילה לישועה וישועות](#), [תפילה לכבוד שבת קודש](#) הכנתם את כל הבית והמאכלים ועכשיו כנסו לומר תפילה להכין את הנפש לקבל את השבת בשמחה – שזה עיקר כבוד וענג השבת!

[תפילה למציאת זיווג לרב שלום](#), [תפילה לעונג שבת](#), [תפילה לפרנסה ושפע טובה וברכה](#), [תפילה לרפואת הנפש](#) תפילה לרפואת הנפש קצת ארוך אבל שווה!!

[תפילה לשמחה](#) תפילה לזכות לשמחה. ולהנצל מעצבות – שהשם יתברך שונא אותה!

[תפילה נגד עין הרע](#) סגולה ותפילה נגד עין הרע, למי ששולט בו או חושש מעין הרע, או מי שרוצה להיות טוב עין!

[תפילה על גזירה או שמועה לא טובה](#), [תפילות על הילדים וחינוכם](#)

[מוסדות ברסלב מאיר](#) - חסידי ברסלב לתורה, תפילה, מידות טובות, ושמחת חיים. ייעוץ והכוונה ע"פ רבי נחמן מברסלב. [מסירת שמות לתפילה וברכה פדיון נפש [חינם או קבוע בתרומה סימלית] במוקד התפילות והישועות של חסידי ברסלב בישיבת ברסלב בכותל בקבר רחל רבי נחמן מברסלב ותלמידיו. אמירת קדיש לימוד משנה לעילוי נשמה, תיקון נפטרים ועוד.